

DOMINANTEN
matkalauluja 1986-1999

*FERMAATILLA
TAVATAAN!*

Polyteknikkojen Kamarikuoro perustettiin 1975, kun Otaniemen teekkarirytyökkin aloivat innostua moniäänisestä musisoinnista. Merkitäisiä päiviä kuoron alkutaipaleella koettiin, kun tammikuussa -81 harjoituspaikkana toimineen Otakappelin ovesta asti sisään samanaikaisesti kaksi nuoruukaista, joiden panos tulisi vuosien myötä mullistamaan amatöörikokoonpanon toiminnan. **Seppo Murto** esiteltiin parikymmenpäiselle joukolle kuoron uutena johtajana – **Ilkka Aaltonen** istuutu takariviin kakkosbassojen harvalukuisen seuraan.

Pian tämän jälkeen kuoro muutti nimensä *Dominanteksi* ja alkoi hitaasti mutta varmasti maailmanvalloituksensa. Ensimmäiset ulkomaanmatkat Murrin ohjauksessa tehtiin Unkariin, Walesiin ja Puolaan – vielä ilman sen kummempaa kevyempää ohjelmistoa. Varsinaisen satsilaulukulttuurin uudistamisen käynnisti Aaltonen ”toisen tulemisensa” yhteydessä 1986, jolloin Dominante on lähdössä Gorizian kv. kuorokisoihin Italiaan. Tätä matkaa varten sävelletyt ja sanoitetut teokset *Bacchuksen henki*, *Koritsia Koritsia* sekä *Espresso ja cappuccino* aloittivat koko maailman kuorohistoriassa ainutlaatuisen perinteen, joka on jatkunut taukoamatta tähän päivään asti: jokavuotisille ulkomaanmatkoille on syntynyt uusi laulu kunkin kohdemaan kunniaksi! Aaltonen tehtiin lauluja 1986-1993, minkä jälkeen viestikappale on siirtynyt uusille tekijöille. (Vuonna 1999 Ilkka osallistui vielä Afrikan-kiertueelle, jolloin pitkä viisulista täydentyi rallilla *Namii pian*). Levyn viimeinen raita, nimikkosävelmä *Fermaattilla tavataan* on sekini tavallaan ”matkalaulu” – matka teekkarilaulun kehdestä hautaan.

Tämä Aaltonen lauluista koostettu levy julkaistiin kuoron 50-vuotisjuhlien kunniaksi 15.11.2025. Teokset ovat aluperin neliaänisiä a cappella -sovituksia, joihin Ilkka soitti kotistudioassaan taustat. Lauluosuuksista vastaavat sopraano **Saila Pöysä** ja **Kirsi Parta**, alto **Mari Erälahti**, tenori **Eino Kivisaari** sekä bassot **Pasi Saarelma** ja **Ilkka Aaltonen**. Levyä on työstetty kaikessa hiljaisuudessa vv. 2010-2025.

Koska matkalaulut on tehty varta vasten kohottamaan tunnelmia kuoron ulkomaanmatkoilla, löytyy sanoituksista runsaasti ns. sisäpiirihuumoria, joka ei ulkopuolisille helposti avaudu. Teksteissä vilahtelee viittauksia myös tunnettuihin faktoihin (mm. Rosvo-Roopen eläkevirka lossivahitina ja Pietarin kolmas kieltäminen kukon laulaessa). Argentiinan matkalaulun nimeksi vaihtui lennosta ”*Kohta sataa Maradona*”, kun Buenos Airesin konsertin tulkki ei kehdannut kääntää lausetta, jossa ”suomipoika vastaa *kahtasataa* Maradonaa”!

Matkalaulusanastoa:

Koritsia = *Gorizia*, italialainen pikkukaupunki, josta kolme teekkarikuoroa (PK, Dominante, Demente) on hakenut voiton

Bacchus = viinin jumala roomalaisessa jumaltarustossa

Kharon = manalan lautturi kreikkalaisessa jumaltarustossa

subito fortissimo = ”Äkkii viinaa, Simo!” (vapaasti suomennettuna)

Tarragona = viineistään tunnettu espanjalaiskappunki (myös tuotemerkki)

sangria = Iberian niemimaalta lähtöisin oleva alkoholijuoma

Álava = Espanjan Baskimaan maakunta, jonka Dominante valloitti 1987

sarkofagi = kivestä tehty uloin säiliö muumiolle (viimeinen inka tuli vahingossa haudatuksi Egyptin faaroiden lailla)

Maradona = **Diego Armando Maradona** (1960-2020), argentiinalainen 80-90-lukujen jalkapallotähti

”*Otsin Jorkki*”, ”*Jorkki Ots*” = *M/S Georg Ots*: autolautta, joka liikennöi Helsingin ja Tallinnan välillä 1980-2000

perestroikka = Neuvostoliiton kommunistipuolueen johtajan **Mihail Gorbatšov**in 1989 lanseeraama uudistuspolitiikka

Ernesaks = **Gustav Ernesaks** (1908-1993), Viron kuluuisin säveltäjä

Vox = Vox Artis -niminen espoolainen sinfoniaorkesteri, joka säesti Dominante Johannes-passiota Neuvosto-Virossa 1989

Zubrówka = halpa puolalainen vodka

Warre = Wartburg, Saksan Demokraattisessa tasavallassa 1956-1991 valmistettu automerkki

Harrisburg = Yhdysvaltain Pennsylvaniassa sijaitseva ydinvoimala, jossa havaittiin vaarallinen säteilyvuoto 1979

Tapiola, Jubilate = suomalaisia huipputason sekakuoroja

toonika = perussävel

dominantti (vrt. *Dominante*) = huippusävel

fermaatti = merkki, jolla nuoteissa merkitään ”epämääräisen” mittaisen nuotin tai tauon paikka (suom. ”pidäke”)

Fermaatti = Otaniemen Teekkariryklyn kellaritiloissa sijaitseva Dominante juhlahuoneisto

”*fermaatti*” = se viimeinen fermaatti

BACCHUSKUN HENKI Italia -86
(Ilkka Aaltonen)

Taas, veikkoset, juhlamme alkaa –
Bacchuskin seuraan liittyä saa!
Nyt henkensä sielumme valtaa,
kanssamme maljan näin kun kohottaa.

Kharonkin kuorossa tunnelmoi,
viestinsä meille toi:
*– Sä viinistä, lemmestä nauti,
kerran sun kultaa tähtönen koin!*

Bacchuksen hengen aistia voi,
laulumme tää kun soi:

;;Nyt maljat nostakaa,
nyt maljat nostakaa!
Pois huolten taakka,
pohjaan saakka
malja pohjaan juo!;;

KORITSIA KORITSIA Italia -86
(Ilkka Aaltonen)

Pakattu on kapsäkki, kun lomalle taas lähdän,
ja suuntana on makaroonimaa!
On yli muiden loistossaan
tää paikka viiden tähden,
sinne kaipaan aina uudestaan:

KORITSIA, KORITSIA, jälleen kohdataan!
Pyyty uusi kämppäämme taas kohta koristaa.
Koritsia, Koritsia, laulusi kun soi,
tiedän, unhoon jäädä et sä voi!

– SUBITO FORTISSIMO!
ja viinaa tuo taas Simo,
näin janontuskan hetkeks' sammuttaa.
Pizzaan, nasiin, Fernet Brancaan
polttava on himo,
niitä suomipoika ei voi vastustaa.

KORITSIA, KORITSIA...

Viinijuhlas vauhdikkaat soi vielä muistoissain
– Pasinkin, jos hieman autetaan!
Tyylikkäästi loppuun asti herrasmiest on ain
– huomaamatta sänkyynkin voi oksentaa.

KORITSIA, KORITSIA...

ESPRESSO JA CAPPUCCINO

San Marino -86
(Ilkka Aaltonen)

;;Espresso ja cappuccino,
siinä kunnan juomat on;;

TARRAGONA Espanja -87
(Ilkka Aaltonen)

TARRAGONA! UNA JARRITA!
TARRAGONA! UNA BOTELLA!
TARRAGONA QUISIERA TOMAR!

Jos vain maailmassa mitään sulta puuttuu,
niin silmät sulje, käy kohti tavernaa!
Espanjassa unet todeks' usein muuttuu
– ja baskinainen voi pöytäas istahtaa!
Niin kohtaat katseen polttavan
ja tunnet paineen suonissa nousevan. OLE!

*– Como estás? kysyy sulta hän.
– Muy bién, amiga, muy bién!*
Kahden maljan huomaat täytyvän.
*– Muy bién, amiga, muy bién!!
– Paratiisiin näytän sulle tien...
– Muy bién, amiga, muy bién!!!
– Laulun tenhon tämän tuntien
sun kanssain sinne vien!*
TARRAGONA...

Baskiherkkuihin kun pesetansa tuhlaa,
niin vastinetta myös rahoillensa saa.
Varhaisaamiainen vuoteessa on juhlaa
ja elo mainen tää yhtä sangriaa!
Taas huomaat katseen polttavan
ja tunnet paineen suonissa nousevan. OLE!

– Como estás? kysyy sulta hän...
TARRAGONA...

Laulun tää on maa ja kuman eksoottia –
ah, sydän rinnassa, muistan, löi se niin!
Kuuluu yössä kuiskaus tummyn seforitan:
– Voi, totta kai, uljas Väinämöiseni...
Niin säilyy muisto Álavan,
saan sinne jälleen kaipuun mä palavan. OLE!

– Como estás? kysyy sulta hän...

VIIMEISEN INKAN KIROUS Peru -88

(trad. mel. "El condor pasa" san. IA)

Yö hautaholvin ylle laskeutuu,
punertuu täysikuu
– ja aika unhoittuu.
Nyt sarkofagin kansi aukeaa,
narahtaa, käsi maljan kohottaa
– ja taasen katoaa.

Ei saa nyt rauhaa janoltaan
mies muinainen.
Veisaa näin viisi maksastaan
mies muinainen
– tuo inka viimeinen.

On vuosisadat maannut yksinään
selälään, kaiku kolko laulun tään
vain pyöri mielessään.
Ei käärinliinat lahot vierellään
pystykään häntä enää estämään,
kun täyteen vetää pään.

Ei saa nyt rauhaa janoltaan...

KOHTA SATAA MARADONA
Argentiina -88 (Ilkka Aaltonen)

Sitä iltaa saata koskaan en unohtaa,
kahden varjon tie kun tallin taakse johtaa.
Käsi tapailee jo strategista kohtaa
– öinen taivas ohottaa yllä Andien.

Leimmenhuodon kuulen yksinäisen puuman,
mielen valtaa tunne eroittosen huuman.
Käsi etenee – tuo penete – taas tuuman!
– hengityksen kuuman tunnen Sandien.

– Oi, Argentiina,
kunniakses' juomme jälleen!
kuiskaa hiljaa ystäväilleen
näin uudestaan:
– Oi, Argentiina,
kunniakses' juomme jälleen!
kuiskaa hiljaa ystäväilleen
tuo señorita pampaksen.

– Lemmenjanoon tuskin kumpikaan
nyt näättyy.
”Te deseo...” jostain huuluten takaa ääntyy.
Käsi kipeästi seinää vasten väntäytyi
– katse kaino kääntyy uljaan raudikon.

Saappaan potkaisee jo neitokin jalastaan,
sukkanauha paljon tempoile ei vastaan.
Ratsupiiska jotain kertoo kantajastaan –
laulu mustarastaan yössä kaunis on.
– Oi, Argentiina...

– Nyt ratsus' satuloi,
kun tango lemмен meille soi!
ei kukaan meitä estää voi,
sä vastaat kahtasataa Maradona!

SOKEIRIRUOKOVIINAA Brasilia -88
(Ilkka Aaltonen)

Kun tahdon olla vapaana,
on mulla ottaa tapana
suunnaksia Copacabana Rion. Hahaa!

On, tää rytmii kuuman samban on,
se antaa alla auringon
melassirommin kanssa hurmion. Näin on!

PASSI ON Neuvosto-Viro -89
(IA & Toivo Kärki mel. ”Pieni jätkä”
Reino Helismaa muk. san. Ilkka Aaltonen)

Vaahpaitätkä halkoo vinhaan
keula ”Otsin Jorkin”,
huhhahhei, ja keula ”Otsin Jorkin”.
Tarjoilija tempaisee jo pullon suulta korkin
– taas Dominante kiertää maailmaa!

Eestinmaassa uudet tuulet puhaltalee vastaan,
huhhahhei, ja puhaltalee vastaan.
Tullimieskin virstitelee meille ainoastaan:
– *Onhan passi matkassa?*

– *Passi on, passi on... jossain täällä näin...*
– *Uskotaan, selvä on, siirry eteen päin!*
– *Passi on, passi on...* koetan selittää.
Maan tiellä perestroikka kiirehtää!

Neito Viro rannikon jo kynsiänsä lakkaa,
huhhahhei, ja kynsiänsä lakkaa.
Kapakak' ei tällä kertaa kesken poistutakaan
– saa lossivahti maata haudassaan.

Lehdistökin piirittää jo teekkareiden taksin,
huhhahhei, ja teekkareiden taksin:
– *Lököö Murto laudalta jo meidän Ernesaksin?*
Minkä piisin paiskaa hän?

– *Passion, passion! Jossain täällä näin...*
– *Uskotaan, selvä on, tullaan sinne päin!*
Passion, passion saamme esittää!!
Maan tiellä perestroikka kiirehtää!

Vaahpaitätkä halkoo jälleen
keula ”Jorkki Otsin”,
huhhahhei, ja keula ”Jorkki Otsin”.
Taxfree-puotiin onnahtelee
nyt myös viulut ”Voxin”
– on ihmeen hyvä kotiin tulla taas!

Hampaitakin harjattu on viikko Zubrówkalla,
huhhahhei, ja viikko Zubrówkalla.
Hiilitabletteja syödään silti urakalla
– tullimieskin huomaa sen:

– *Passi on, passi on... jossain täällä näin...*
– *Uskotaan... vessa on tuosta tuonne päin.*
– *Passi on, passi... EN EHDI SELITTÄÄ...*
Nyt houtsuun ”perästroikku” kiirehtää!!

PÖHYÄ PAIKKA Färösaaret -90
(Ilkka Aaltonen)

Pohjoisella Atlantilla saariryhmä on,
mi mahtaile ei ihmismäärällään.
Mut yksi seikka täällä ompi aivan mahdoton:
on lampaita paikka väärällään!
Mä sattumalta kerran näille maille seilasin
ja maalaistaloon päädyin heinäa niittämään.
Mut yhden kummun siläkäs'
kun ottaa meinasin,
ei isäntämme tullutkaan mua kiittäämään:

– *KUULKAAS, HEI!!*
On siinä pyhä paikka, se leikkaamatta jää!
On siinä ensin kertaa... khrm...
T-tiedäthän?
On siinä pyhä paikka! Nyt koeta ymmärtää!
– näin kertoi mulle saarten poika tää.

No, tottahan mä tilanteen kohtailtaan oivalsin
– tai ainakin mä silloin luulin näin.
Ja kunnioittaa muistojansa tahdoin tietenkäin
– niin vaiti seistiin hetki vierekkäin.
Sitten kymmenkunta metriä
mä siirryin eteenpäin
ja viikatteeni uuteen iskuun kohotin.
Mut jälleen tarttui isäntämme kiinni kädestäin
– kun syyn mä kuulin,
vannoin, etten palaa takaisin:

– *KUULKAAS, HEI!!*
On sekin pyhä paikka, se leikkaamatta jää!
Seiso katsomassa juuri siinä
mamma partnerin!
– *No, jo on pyhä paikka!? Ja mitä sanoi tää?*
– *Se... sanoi, että ”BÄÄ BÄÄ BÄÄ...”*

POLI ON Singapore -90
(Toivo Kärki mel. ”Ohi on”
Reino Helismaa muk. san. Ilkka Aaltonen)

Taas kun tunsin sitä vaille jääneeni,
turvauduin mä itämailla ääneeni.
Otin nuotin, ääntä tuotin –
niin kuin joskus ennenkin.

Tietää tahtoi kaikki kaunosilmät nuo,
mikä mahti minut heidän luokseen tuo.
Siitä asti ahkerasti
laulanut oon heille näin:

– *Poli on, Poli on, Poli on*
opinahjomme voittamaton!
Poli on, Poli on, Poli on,
koti kuoromme myös Poli on!

Sitten alkoi askeleeni ennättää
kohti ”Vanhan Kiinalaisen Kylpylää”.
Siellä vietin tunnin, mietin
kokemusten kartuntaa.

Vaikka sai mut Singapore valtaansa,
silti kai tuo sika porealtaansa
saisi pestä, sillä estä
mikään muu ei tartuntaa!

.;Polion, polion, polion,
tältä reissulta sain polion!
Polion, polion, polion
Terve nuoruutein nyt oh on!;:

ONNETON ORANKI Indonesia -91 (Ilkka Aaltonen)

Oranki lukee ”Borneo”-lehteä
viidakon synkän uumenissa.
Mielessänsä apinat pukee
aatoksisiaan kuumeemmissa.
Välillä laulun kajauttaa:
– *Jaavanmeren tuolla puolen*
jossakin on maa!

Oranki makaa luolassansa
– viidakosta kaiku kiiri.
Sumatran Voima sähköä jakaa
– merkillinen virtapiiri!
Taaßen laulu kajahtaa:
– *Jaavanmeren tuolla puolen...*

Oranki selaa ”Borneo”-lehteä,
silmläluomet värähtää
– nuoruutensa takaisin kela.

Baritonääniä särähtää,
kun vielä laulun kajauttaa:
– *Jaavanmeren tuolla puolen...*

”Sumatran Voima saa pyörimään sun sähköporanki.”

MA ORI OON Uusi-Seelanti -91 (trad. maorisävelmä / san. Ilkka Aaltonen)

– *MA ORI OON, MA ORI OON!!*
Voi ruunat mennä juosten Borneoon!

Tää tavaton on tarina – se mulle kerrottiin,
kun matkallani poikkesin mä Uuteen-Seelantiin.
Siell’ kohtasin minä kerrassaan kumman hevosen,
mi unissa ol’ joka hepotamman tulisen.

Ei kopukka tuo ollut mikään ”hevosadonis”,
ja parhaan terän vuosista on vienyt cannabis.
Ei kerskua hepo voi myöskään naamataulullaan,
mut usko pois – se pisteet kerää kotiin laulullaan:

– *MA ORI OON, MA ORI OON...*

Muut orhit iltaisin kun ulos lähtee hummaamaan,
jää vanhan herran laulu vielä soimaan korvissaan.
Näin yössä tasahtiin ne mennä jolkuttaa,
ja epäilykset rinnassa jo alkaa kolkuttaa.

Kuvitelmissaan ravio jo lointa kohottaa,
mut eräs ulmas katus kohta heitä rauhoittaa:
– *Vaik’ tammojen alaluomet se saakin kastumaan,*
niin tokko Polle-vanhus enää pystyy... hm, no jaa!

– *MA ORI OON, MA ORI OON...*

Niin jääköön aamun sumuverhon taakse salaisuus,
nyt onko Pollen tilastoissa merkintä taas uus.
Ei muuta tiedetä koskaan kai tästä kaakista,
mut varsat ulmat hurmaisee se kyllä laakista!

Tää tavaton on tarina, se mulle kerrottiin,
kun matkallani poikkesin mä Uuteen-Seelantiin.
Siell’ kohtasin minä kerrassaan kumman hevosen,
mi unissa ol’ joka hepotamman tulisen.

– *MA ORI OON, MA ORI OON...*

KALJA EMU KIIRI Australia -91 (trad. / san. Ilkka Aaltonen)

.;Kalja, emu, kiivi, kenguru ja koala;:
Pussipiru, nokkaeläin, vompatti, kakadu,
terrieri Australian.

.;Mikä kuulu ei joukkohon?;:

(*Oikea vastaus: kiivi, muita on Australiassa*)

LÄNSIKESKUKSEEN Saksa -92 (Juice Leskinen mel. ”Itäkeskukseen” / muk. san. Ilkka Aaltonen)

Unesta herää jo Berliini Itä-:
lännessä tänään on jotakin sitä,
mikä tarjota voi – vaikka mitä!
Kertaheitolla, hei, Länsikeskukseen,
kauppakeskukseen, jossa kaiken teen!

ADOLF, HEINRICH, FRITZI JA MAXI
ihmeitä lännessä saa katsottavaksi.
Lättyä monta niin uskomatonta
on paistettu muurin pohjalla!

Siellä on paikkoja syödä ja juoda,
Warrenkin viimeiseen huoltoon voi tuoda.
Kertaheitolla, hei, Länsikeskukseen,
kauppakeskukseen, jossa kaiken teen!

MURTO EREMITAASIIN Venäjä -92 (Ilkka Aaltonen)

Murto-Pietari ja Kukkosen Kalle
tynamenttia työnsi oven alle.
Osui juuri silloin sattumalta paikalle
iltapartio miliisiin.

Murto-Pietari ja Kukkosen Kalle
käsiaruodoissa vietiin asemalle.
Ristikuulustelu kummallekin konnalle
heti paikalla alettiin:

– *SAPPERMENTTI! Sinä finski koiraa!*
Sinä paikalla oli, sinä tunnustaa!
Testamentti sinä tehrä voina,
jos sä uhma aika Moskovaa!!!

Mutta Pietari hän kieltä taisi niukasti, siksi suunsa hän kiinni piti tiukasti:
– *Mulle turhaan siinä sä mahtaillet, on Pietarin vastaus "njet"!*

Ensin sammui tutkintalampun, sitten alkoi heilua pampun.
– *Liekö t-tuomio lyijy vai h-hamppu?!* voihti Kukkonen itseksensä.

Lensi nurkkaan jo Pietarin hammas, Kalle mäki kuin kuohittava lammas.
– *KEFTÄ, PERKELE, MIEHEN LAILLA VAMMAF!!* noitui Pietari toverilleen.

– *SAPPERMENTTI! Sinä finski koira...*

Mutta Pietari hän kieltä taisi niukasti, siksi suunsa hän kiinni piti tiukasti:
– *Vaikka kuinka fä meikäläifit uhkailet, on Pietarin vaftau f "njet"!*

Kalle kouransa yhteen jo liittää, sitten Luojaansa kitkerästi "kiittää":
– *Mulle... m-mustelmat alkaa jo riittää... PÄÄSTÄ POIKASI TUSKISTAAN!!*

– *Votkapullollakaan näitä ei lahjo?* tuumi Pietari, kun kuumenten ahjo. Huusi Kukkonen: – *Ootsä täyskahjo!* **NEHÄN ALKAA MEITÄ RUSKISTAAN!**

– *SAPPERMENTTI! Sinä finski koira...*

Mutta Pietari hän kieltä taisi niukasti, siksi suunsa hän kiinni piti tiukasti:
– *Vaikka elävältä meikäpöjan halffraitlet, on Pietarin vaftau f "NJET"!!!*

Mutta samassa lauloi Kukkonen kouluvenäjällään julki koko totuuden. Murto-Pietari kun hän sai kuulla sen, hän kääntyi pois ja itki katkerasti.

Mitä opettaa meille tarina tää?
Ei kolmekaan vastausta kieltävää

sua auta, jos et osaa selittää,
miks' sulla housuissa on jo lasti!

RATSUPOLIISI KINGIN "VAAHTERASII" -RAPPI Kanada -93 (IA & Tom Paxton mel. "Going to the Zoo" / san. Ilkka Aaltonen)

Kylmässä Luoteisterritoriossa syrjäinen vuoristokapakka on, jossa lohtua saa sekä unohdettu sielu että myös kuivinkin nielu.

Nojaa tiskiin rennosti pari miestä riskiä imien ahnaasti Bourbon-viskiä. Alta kulmain kyyppi heitä mulkaisee ja mietteensä baariapulaiselle – julkaisee:

– *Vaikka nurin on käännetty punainen takki ja silmille kiskottu suuri koppalakki, toisen heistä ainakin tunnistaa, kun valtion ratsut – ulkona janosta hirtantaa!*

RATSUPOLIISI KING JOS OLISI URALLANSA JOSKUS EDENNYTKIN, EI HÄN RISKIÄ OTTANUT OLISI – TILANNUT PELKÄN VEDEN NYTKIN!

Tunnit kuluvat ja poliisit kippaa, kunnes haparoiva käsi etsii lippaa:
– *K-kyllä tähtä t varmaan k-khoitnin pitää lähteä?* Taskuun sujahtaa kaksi virkatähtää.

Jäi tiskille koskematon kyytipokavesi, luvattoman rapakunnossa nuorison esikuvat horjuvat ulos. Kansa hätäkähtää, kun iso mies turvallensa hankeen – mätkähtää.

Kuudes yritys – King nousee satulanaan, suhtautuen tyynesti huomiseen krapulanaan. Paheksuvan katseen hevonen heittää, mutta toki tunteensa – enimmäkseen peittää.

RATSUPOLIISI KING JOS OLISI...

Kuljettu vasta oli maili tai kaksi, kun Kingin naamatalu kävi kalpeaksi: punalampun ilkeästi heilahti yössä!
– *Perrkele! Taash on... pojat ylityösshä...!*

*Vieli tähtiä puuttui oman piirin rathia! K-khavereiden kanssha.. ei viitshi ottaa matshia. Nuorempi konstaapeli Kingille huutei: – *Sorry, pall! Teen vain – velvollisuuteni!**

Iso, paha ruisku survaistiin suoneensa, silmänsä täivaaseen King muisti luoneensa.
– *Ohnan täällä joukossa tippa myös verta... Anna olla viimeinen kerta!!*

RATSUPOLIISI KING JOS OLISI...

Kylmässä Luoteisterritoriossa syrjäinen vuoristokapakka on, jossa lohtua saa sekä unohdettu sielu että myös kuivinkin nielu.

Nojaa tiskiin jälleen pari miestä riskiä anellen kyyppiltä Bourbon-viskiä. Käsi lähestyykin lupaavasti tynnyrin tappia, kaataa silti laseihin...
– *VAAHTERASIIRAPPIA?!!*

Kingin mieliala laskee puolisääreen, lasin paiskaa seinänsä, astuu jukeboxin ääreen. Tovin mettiä, vilaitsee hän "Pienen päiväsäteen", huikkaa ulos mennessään – *Vedä, jätkä... VERHOT ETEEN!!*

RATSUPOLIISI KING JOS OLISI...

MIKKITESTI DISNEYKULLISSA USA -93 (IA & John Fogerty mel. "Lodi" / san. IA)

On Mikki Hiiri suuri kauth sarjakuvaroiestojen, mutta kaikki miten alkoikaan, sä nyt saat kuulla sen. Hän poliisinen Ankkalinnan kesäduunipaikan sai – mutta koeaikahdoin, totta kai.

Hän Minni-heilan ensi töikseen tucks' humeryhmän toi:
– *TIETÄÄ SE TARKKAAAN, MILLE MIKIN TUOKSAHDELLA VOI!*
Jo ennen kuin sai es Eurooppa kuulla koko Disneystä, Mikki tiesi, miten tehdään bisnestä.

Simo Sisu kannusti: – *Vihjeen kalliin annoit, jatka samaan malliin!*

;;Ennen kuin Mikkiä pestattiin, häntä kuukausikaupalla testattiin;;

Kun Harrisburgin voimassa saatiin aikaan vuoto uus, tuumi Mikki: – *Mutta tässäähän on oiva tilaisuus!*
Hän neuvokkaasti vuotokohdan tukki vihkoirallaan – hurraa-huudot oli jälleen paikallaan.

Sai lehdistökin pian kuulla urheasta hauvasta, joka piti kynsin hampain kiinni plutonium-sauvasta. Ja vaikka Mikki osuuttansa hieman vähätteli kai, koira loppuyäkseen uuden nimen sai.

Sisu se vain puhkui: – *Mitäs siitä?*
Vielä eivät näytöt riitä!

Ennen kuin Mikkiä pestattiin...

Sai Mikki Hiiri vihdoon viimein riittävästi mainetta. Kun Musta Pekka lieventeli taannoin nestepainetta, niin käsiraudat silloin takaa päin yllättäen sanoi ”NAKS” – ja Pekan olo muuttui paljon kurjemmaks’.

Kun asemalle sitten tultiin, Mustaa Pekkaa nolotti – rantet vaikka heilui vapaina, niin silti kolotti. Hän saattajaansa tuntui seuraavan yllättävän kiltisti, Mikki remmistään kun hiukan tempoili.

Simo Sisin piippu jo kirposi suusta:
– *V-voisitko alkaa... marraskuusta...?!*

Ennen kuin Mikkiä pestattiin...

DOMINI KHAN Domini Kananen tasavalta -93
(Ralph Sieger mel. ”Dschingis Khan” / Bernd Meinunger, suom. Juha Vainio muk. san. Ilkka Aaltonen)

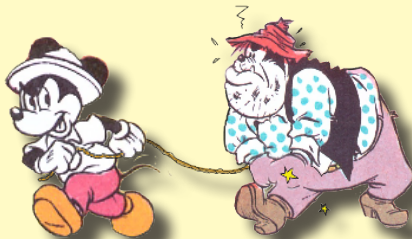
Se Peräpohjolasta lensi Miamiin jumbollaan!
Karibian väki joutui paniikkiin saarillaan:
– *Sä mistä sait noi liput? (– Vohhohhohhoo!)*
– *Anna tänne, taikka tipu! (– Ahhahhahhaa!)*
Musta pörssi lauloi mainostaan:

– *Domini, Domini, Domini Khan,*
kaikkien kuorojen mahtava hallitsija!
Domini, Domini, Domini Khan!
Täytyivät suurimmat konserttitalit! Sija ensimmäinen täytti (– *Vohhohhohhoo!*)
myös odotukset, näytti (– *Ahhahhahhaa!*)
muille, miten hommat hoidellaan.

– *Domini, Domini, Domini Khan,*
kaikkien kuorojen mahtava hallitsija!
Domini, Domini, Domini Khan!
Tapiola, Jubilate jäivät kuin nallit! Sija ensimmäinen täytti (– *Vohhohhohhoo!*)
myös odotukset, näytti (– *Ahhahhahhaa!*)
muille, miten hommat hoidellaan.

Niin pyörittivät silmämunaa ihmeissään valkeaa ne salsaveikot, jotka huusi nähdessään: – *MAGLAA!!!*
Se taisi olla Robin, kun totesi vain:
– *Mä tenoreiden jobin kai lahjaksi sain?*
Siis kättä taskuun, taivas aukeaa!

– *Domini, Domini, Domini Khan...*

NAMII PIAN Namibia -99
(Ilkka Aaltonen)

Neljävuoituaana äidin kanssa karkkipuodissa
herkkuhuyllyjä mä aina kuolasin.
Kasvatus se vapaa silloin taisi olla muodissa,
koska vähän sieltä täältä nuolasin?

Vaikka mutsi meikäläistä kyllä koitti vahtia,
mikään mustan lakupötkyn voittanut ei mahtia.
Siitä olin jyvällä –
jos en saanut hyvällä,
sain, kun karjuin bassollani syvällä:

– *NAMII PIAN! NAMII PIAN!*
huusin äänekkäästi, minkä kerkesin.
Vasta kun tahto rautainen mursi kallion,
vaatimusta tuottamasta herkesin.

Neljätoistaiana pörräsin mä limudiskossa
– ylähuulikin jo kasvoi untuvaa!
Jotain uutta näin mun parhaan frendin pikkusikossa,
tanssin pyörteisäkin ”kouriintuntuvaa”.

Niinpä loppuiltaman sen PIAN kanssa kohkasin,
saattomatikalla jo puistossa mä mielen rohkasin.
Sieltä täältä nuolasin,
jäisen katseen suolasin,
kun lemmenhurmoksessa kuolasin:

– *NAMII PIAN! NAMII PIAN...*

Nelikympisenä erään kovan kuoron riveissä
kiertänyt jo olin puoli maailmaa.
Jonkin haasteen koin mä varmaan sopraanoissa siveissä,
kun uusi reissu vielä jaksoi innostaa.

Koska musta tuntui hyvältä jo silloin kersana,
Afrikassa vielä köörin kanssa käyn mä, persana!
Perusteet on riittävät:
kriittikotkin kiittävät,
teekkarit kun mainetta taas niittävät.

– *NAMIBIAAN! NAMIBIAAN...*

FERMAATILLA TAVATAAN – balladi Huippusävelestä
(säv. Ilkka Aaltonen / san. IA – Lauri Kärnä – Jukka Vaari)

Tenttiputki fuksiparan maihin lyönyt on,
taas yhteinen on tila pään, jääkaapin, lompakon.
Saa köydenpätkä kuitenkin viel' oottaa kaapissaan
– hän kuorotreeniin syöksyy Saabissaan.

Ei ”Huippusävel” mulle heti soinut kuitenkaan,
mä murtosoinnun liian usein sotkin toonikaan.
Mut henki Dominanten huokui lohdun sanomaa:
– *Sä älä huoli, fermaatilla tavataan!*

Uraputki inssiä nyt painaa eteenpäin,
jo ovi lähikapakanin kuiskaa: – *Tänne näin!*
On silti yksi paikka, missä huolet jäädä voi:
viel' maanantaisin Huippusävel soi.

Niin jälkeen konsertin muut lähti kohti karonkkaa,
mut inssipolon raporttia pomo odottaa.
Vaan jatkopaikka tuttu huokui lohdun sanomaa:
– *Sä älä huoli, Fermaatilla tavataan!*

Keuhkoputki pihisee, syystuoli valittaa
– se valkohapsiteekkarinkin mielen herkäks' saa.
Hän vielä kerran niskaan heittää smokin pölyisen
ja kuoron vuosijuhlan suuntaa askelen.

Siell' uusi polvi hehkumielin laulaa laulujaan,
vaan ruotukavereita enää näy ei montakaan.
Mut isät ikiyöstä huokui lohdun sanomaa:
– *Sä älä huoli... ”fermaatilla” tavataan...*

Oheisessa hautakivessä *fermaatti* on selvästi havaittavissa. Symboli on piilotettu myös lelyn kansikuvaan! (vrt. ankkapiiritäjä Don Rosan ”D.U.C.K.” sarjojen aloituskuivissa)

© Ilkka Anttonen
2025

FERMAATILLA
TAVATAAN!

COMPACT
disc
DIGITAL AUDIO

n@b